

Leto XXV
Oktober 1991
Številka 2/236

PIONIR

glasilo kolektiva gip pionir novo mesto

Težki časi

Smo že v oktobru, pa smo letos uspeli izdati šele drugo številko našega glasila. Res je, da smo se odločili, da izhajanje malce skrčimo, misleč na 4 številke letno, krajšemu zaostanku pa so pripomogli tudi številni dogodki v teh razburljivih časih. Verjetno ni treba omenjati, da smo imeli v Sloveniji 10-dnevno vojno, da tudi zdaj pri nas še ni tako, kot bi moralo biti, saj se vse več namesto s proizvodnjo ukvarjamo s politiko in vojsko. Tudi vojna na Hrvaškem, kateri še ni videti konca, se tako ali drugače odraža v nas, na našem delu in sploh.

Seveda se efekti vsega tega še najbolj kažejo pri našem poslovanju, na naših rezultatih. Kot sami vsak dan občutimo, pa je dela vse manj, da o tem, da ga je vse težje pridobiti in da je vse slabše plačano, sploh ne govorimo. Zato smo se intenzivno usmerili v iskanje kruha v tujini, kjer smo se doslej že nekajkrat izkazali. Seveda je ta pot trnova in terja od nas precej odrekanja in dokazovanja na vseh področjih. Kajti tujina, ne samo Zahod, priznava le najboljše, najbolj pridne in najcenejše.

Gradbeništvu torej ne cvetejo rožice, sicer pa moramo priznati, da je bilo tudi doslej le nekaj let tako, kot bi si morda želeli. Pa

še takrat smo se odrekli boljši plači na račun nadaljnega razvoja. Na žalost zdaj ugotavljamo; da je ta še vedno precej pred nami, da nas je preveč in še kaj.

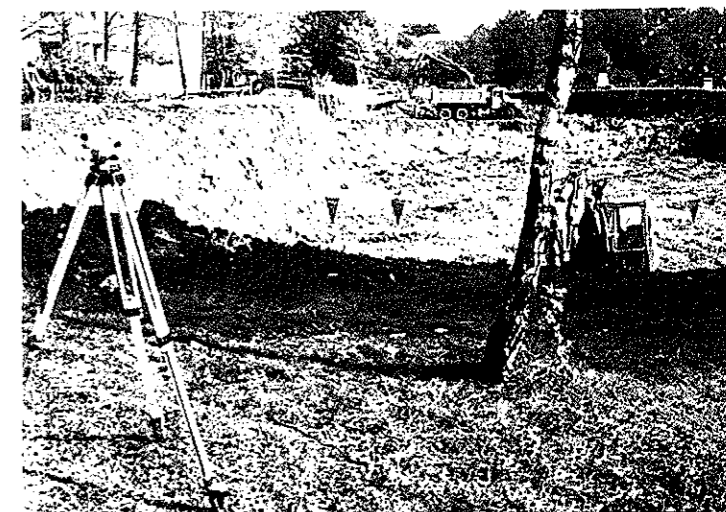
Pionirjeve vrste pa se tudi vse bolj redčijo. Nekateri odhajajo drugam, eni so na čakanju, nekatere pa je iz naše sredine iztrgala kruta usoda, če se lahko tako izrazimo. Namenoma smo o tem spregovorili na zadnjem mestu, kajti vsak dan umre v zdaj že bivši Jugoslaviji vse več ljudi, na kakšen način lahko vsak dan vidimo na naših TV zaslonih. Naši delavci pa umirajo zaradi zagnanosti, ki so jo izkazovali ves čas. Tako sta v kratkem času od nas odšla kar dva vodilna delavca, generalni direktor Slavko Guštin in direktor Marketing službe Anton Virc. Kaj naj ob tem drugega rečemo, kot da ju bomo močno pogrešali in se jima zahvalimo za vse, kar sta dala Pionirju.

Več o njima v glasilu, ki tako kot običajno spet nastaja v precejšnji časovni stiski, spet pogrešamo vaše sodelovanje, saj vaših obljub res ne moremo objaviti. Kljub vsemu smo nekaj materiala le uspeli zbrati, le upamo lahko, da bo v naslednji številki bolje – pa ne samo za naše in vaše glasilo, ampak za vse nas.

Uredništvo

Temeljni kamen za porodnišnico

Septembra je Matija Malešič, podpredsednik slovenske vlade v navzočnosti številnih predstavnikov dolenskega, belokranjskega in posavskega javnega življenja ter zdravstvenih delavcev novomeške bolnišnice položil temeljni kamen za novo porodnišnico in ginekologijo, otorinolaringološki oddelek, kirurški blok in centralno sterilizacijo. Celotna investicija je za zdaj še nepokrita, s sredstvi občinskega samopriskpevka in ostalimi sredstvi pa bo zbrano približno tretjina potrebnega denarja. Gradnja do tretje gradbene faze je že zaupana našemu podjetju in naj bi bila končana v sedmih mesecih. O tem, kako potreben je ta objekt Dolenjcem in Belokranjcem ni potrebno dokazovati, prav gotovo pa gre za odločitev in naložbo za prihodnost, kot se je ob položitvi temeljnega kamna izrazil Matija Malešič.

Slavko Guštin

Pisati o človeku, katerega so poznali vsi delavci Pionirja, da številnih drugih niti ne omenjamo, prav gotovo ni lahko. Še posebej takrat, ko tega ni več med nami, ker je odšel za vekomaj, a nenadoma zaradi nepredvidenih komplikacij, po sicer uspeli operaciji.

Žalostna vest o smrti našega generalnega direktorja Slavka Guština se je kot blisk razširila po Dolenjski. Mnogi so ji le stežka verjeli, saj je umrl star okoli 58 let, tako rekoč na vrhuncu kariere. A vendar je bilo res.

Slavko Guštin, po rodu Belokranjec, se je po končani gradbeni šoli, leta 1954, prvič zaposlil v Pionirju, po dveh letih je odšel k Cestnemu podjetju in se po petih letih spet vrnil ter delal kot vodja gradbišč širom po Dolenjski in Beli krajini, potem pa se poskusil še ob Jadranu, na izgradnji zelo zahtevnih turističnih objektov. Leta 70 je bil kot delavec z bogatimi izkušnjami v gradbeni operativi in pridobljenim zaupanjem investitorjev imenovan za komercialnega direktorja delovne organizacije, opravljal te naloge 8 let, potem pa je bil imenovan za glavnega direktorja podjetja.

Bil je tudi politično aktiven, tako ob takratnih družbenopolitičnih organizacijah, kot v samoupravnih organih delovne organizacije in tudi izven nje. Poleg svojih delovnih nalogah je opravljal številne funkcije; bil je član republiškega komiteja za industrijo in gradbeništvo, delegat v skupščini in član izvršnega odbora Splošnega združenja gradbenih materiala Republike Slovenije, član častnega ravnatelja, sveta in celo predsednik medobčinske gospodarske zbornice za Dolenjsko, predsednik poslovnega odbora SOZD GIPOSS

in še bi lahko naštevali, a kljub temu pozabili omeniti še kakšno funkcijo.

Slavko Guštin, ki so ga prijatelji imenovali kar Slavo, pa je bil aktiven tudi na drugih področjih, še posebej v športu, kjer je tudi opravljal številne funkcije. Omenimo le, da je bil predsednik sindikalnega športnega društva Pionir in predsednik Smučarskega društva Gornjanci-Gabrje.

Za svoje delo je prejel številna priznanja, med drugim je leta 75 prejel »Medaljo dela«, leta 86 pa »Red zaslug za narod s srebrno zvezdo«, ter nagrado Občine Novo mesto, leta 81 pa je prejel tudi plaketo s srebrnim znakom Pionirja.

Njegova življenjska pot je bila pestra, zato ga bodo povsod pogrešali, saj so ga vsi poznali kot prizadevnega delavca, ki mu ni bila mar le uspešnost lastnega podjetja. O tem, kakšna praznina je ostala za njim v Pionirju, v njegovi družini, verjetno ni treba razlagati.

Vemo, da so vse besede izrečene ali zapisane ob takšnih dogodkih, kot je smrt, premalo, da se z njimi ne da dejavnosti opati, da te, kar čutimo. Vemo pa, da bi sodelavcu, kot je bil Slavko Guštin, resnično imeli kaj povedati. Mnogi so to že storili na njegovi zadnji poti, nekateri glasno, drugi tiho z grenko bolečino globoko v sebi.

Anton Virc

Zahrbtna bolezen je iz naših vrst izrgala 55-letnega Antona Virca. Tudi o njemu bi lahko sodelavci in bližnji izrekli ob prestajanju bolezni in tudi potem, ko se je končala njegova kratka, a bogata življenjska pot. Vendar tudi ob tem ugotavljamo, da se mu z vsemi, še tako mogočnimi besedami, ne moremo oddolžiti zato, kar je on prispeval našemu podjetju.

Anton Virc, rojen v okolici Novega mesta, se je po končani gradbeni tehnični šoli, leta 1957 zaposlil v Pionirju, za 2 leti prešel velenjskemu Vegradu in se

45 let

Besede izrečene na zadnji poti

Težko je z besedami opisati vso veličino dela, ki si ga opravil v svojem življenju. Vendar besede niti niso pomembne, pomembna so dejstva, kot si tudi sam večkrat poudarjal.

In dejstva se kažejo v neštetihih objektih, ki si jih pomagal graditi ter v mnogih akcijah, ki si jih uspešno zaključil. Koliko je vsega tega bilo, najbolje vemo in čutimo Pionirjevci, tvoji sodelavci!

Več kot tri desetletja si bil med nami. Opravljal si različne naloge. Bil si vodja gradbišč turističnih objektov. S tvojim imenom sta tesno povezana hotelski kompleks Solaris Šibenik in hotel Anfora na Hvaru.

SO 1984/403

leta 1963 spet vrnil v Novo mesto, kjer je opravljal različna dela kot tehnični projektant, kalkulanti in podobno. Leta 71 je diplomiral na višji tehnični šoli v Mariboru, postal vodja oddelka za tehnični obračun proizvodnje, dve leti kasneje pa je opravil še strokovni izpit za zunanjetrgovinsko poslovanje in potem opravljal dela operativnega inženirja, vodje oddelka za gradnjo v inozemstvu, pomočnika direktorja za operativno, leta 78 pa je bil imenovan za direktorja komercialne službe, ki se je kasneje reorganizirala v TOZD TKI in lani v Marketing službo. Vseskozi je bil na njenem čelu. Postal pa je tudi član poslovnega odbora Euroturista v Poreču.

Za svoje ustvarjalno in dolgoletno delo je prejel plaketo s srebrnim znakom Pionirja, prav gotovo pa si je z voljo in trudom, ki ga je nesebično vlagal v opravljeno delo, zaslužil še kaj več. Na žalost ga je smrt prehitela, tako da je njegovo poslanstvo ostalo nedokončano in prepričani smo, da bi tudi v teh za gradbeništvo težkih časih, še kako lahko pomagal Pionirju.

Prav ti si popeljal Pionirjeve gradbince v izgradnjo turističnih objektov širom Jadranske obale, ki so še danes naš ponos. Bil si vodja sektorja, direktor komercialne in zadnja leta generalni direktor podjetja. Vsa ta dela si opravljal z izjemno odgovornostjo in z žarom strokovnjaka.

Kako hudo nam je, ko moramo govoriti v preteklem času, saj smo še pred nekaj dnevi skupno snovali, skupaj načrtovali in se trudili, kako oblikovati Pionirja, da bo v teh hudih časih preživel in se razvijal tudi vnaprej.

Zal te je nepojmljiva smrt neprizanesljivo izrgala iz tega skupnega delovanja. Tako smo ostali brez sodelavca in voditelja, ki bi ga danes še kako potrebovali.

Kljub izredni obremenitvi, ki jo je predstavljalo delo v Pionirju, si bil ves čas dejaven tudi v drugih organizacijah. Tvoja poslovna širina, odprtost za nova dogajanja v svetu, zlasti pa pripravljenost, da s svojimi nasveti pomagaš odpravljati gospodarske probleme v ožjem in širšem okolju, vse to ti je dalo upravičen ugled sodobnega in uspešnega poslovneža.

Bil si neumoren, vztrajen in nepopustljiv v borbi za sleherni tržišče doma in na tujem. Tvoja beseda, tvoja obljuba se je vedno udeležila; in prav ti si pri vseh investitorjih užival veliko zaupanje, bil visoko cenjen in globoko spoštovan. Tako si ime Pionirja, Dolenjske, Bele Krajine in Slovenije širil tudi v bližnji in daljnje države, v Libijo, Poljsko, Rusijo, Nemčijo in pred kratkim tudi na Madžarsko.

Spoštovani sodelavec Slavo! V naših srcih je trpka grenkoba slovesa in globoko sočutje s tvojo življenjsko družico Elico, sinovoma Samom in Gregorjem ter tvojima ljubljema vnukinjama, ki tako kot mi, ostajajo brez tebe.

Veliko si nam dal. HVALA TI!

Pionir v prehodnem obdobju

Obdobje, ki ga preživljamo, z vso upravičenostjo imenujemo prehodno. Smo na prehodu iz starega v novi politični in gospodarski sistem, smo na prehodu iz stare v nastajajočo državo Slovenijo, smo na prehodu v nova lastninska razmerja in še bi lahko naštevali.

V tem prehodnem obdobju moramo naše aktivnosti peljati v smeri:

– preživetja prehodnega (kriznega) obdobja,

– izvesti reorganizacijo firme, ki bo osnova za uspešen nastop v prihodnosti,

– zadržati in jačati pozicije na vseh obstoječih trgih in intenzivno delati na osvajanju novih.

– aktivirati ustvarjalne potencialne vseh zaposlenih,

– jačanju plačilne sposobnosti firme,

– optimiranju vseh poslovnih funkcij.

Ugotovimo lahko, da smo z začetnimi procesi že pričeli. Že v letu 1990 sprejeti sanacijski program, ki smo ga letos dopolnili, se realizira. V osnovi je program pripravljen v smeri preživetja prehodnega kriznega obdobja, vendar pa vsebuje tudi številne dolgoročne cilje.

Reorganizacija Pionirja je nadaljevanje v letu 1990 pričete postopka iskanja oblike preživetja skozi ustrezno organizacijo. Avtohiša Pionir d.d. Novo mesto in PIONIR – TOURS d.d. sta prvi dve novi uspešni podjetji v 100 % lasti Pionirja.

Glede na novi politični moment, ki je nastal z osamosvojitvijo Slovenije, bo v kratkem registriran Pionir Zagreb d.d., ki bo deloval na področju Republike Hrvatske, vključevaje bo dosedanje TEG Zagreb. V pripravi je še PIMEX d.d., ki bo vsebinsko nadaljevanje TEG Trgovine. Strokovne službe pripravljajo elaborate o ekonomski upravičenosti formiranja še nekaterih družb, kot npr. Keramike, Lesnega obrata, Instalacij ipd. Vse novo formirane družbe naj bi se v doglednem času tudi ustrezno dokapitalizirale, bodisi iz lastne akumulacije

ali s pomočjo Sklada in bank. Po dosedanjem konceptu se preostali del gradbeništva ne bo delil in tvori še naprej matično oziroma krovno podjetje.

Izredno pomembno področje delovanja je trg. Predvsem s stalnimi neposrednimi kontakti, kvaliteto in ceno moramo na vsak način zadržati delež na obstoječih trgih, glede na zmanjšano investicijsko dejavnost na le-teh, pa vztrajno iskati nove. Državam vzhodne Evrope, kjer smo prisotni, moramo dodati še države srednje Evrope in ponovno severno Afriko in Bližnji Vzhod.

Ustvarjalni potenciali zaposlenih so tudi v dosedanjem poslovanju prihajali na dan tako pri vsakdanem delu, kot ob organiziranih in načrtno vodenih akcijah podjetja, kot so »rastoča knjiga«, »Pionirka« itd.

Plačilna sposobnost Pionirja se je po strokovnih merilih in analizah v zadnjem letu krepko izboljšala, čeprav vsesplošna nelikvidnost zadnjega obdobja tudi tu pušča določene sledi. Predvsem s hitrejšim obračanjem obratnih sredstev bi eventualno lahko nadomestili cca 200 mio SLT primanjkljaja obratnih sredstev, zabetoniranih oziroma vloženi v zemljišča in investicijske priprave gradnje za trg.

Optimiranje vseh poslovnih funkcij mogoče zveni kot fraza, vendar je nujno, da smo na vseh področjih dela zares optimalni. Poslovne funkcije pa medsebojno koordinirane. V fazi, ko se borimo iz dneva v dan za preživetje, ko na nekatera dogajanja v okolju, ki pa bistveno vplivajo na naše poslovanje, niti nimamo vpliva, moramo toliko intenzivneje delati na tistih področjih, ki so v našem dosegu. Glede na to, da smo v letih 1988/90 naš tržni delež v slovenskem prostoru iz 5,8 % dvignili na 8,7 %, se pravi za 50 %, tudi do sedaj nismo držali križem rok. Ta usmeritev pa naj nam bo vodilo tudi v bodoče.

Jože Peterlin, dipl. oec.

45 let

Predstavljamo vam vršilca dolžnosti generalnega direktorja

Septembra je bil za vršilca dolžnosti generalnega direktorja v našem podjetju imenovan Jože Peterlin. Zato je prav, da ga predstavimo bralcem glasila, torej delavcem, kot tudi zunanjim partnerjem, ki to glasilo prejema.

Jože Peterlin se je rodil leta 1952 v Štritu v sevniški občini. Leta 1976 je diplomiral na Visoki ekonomski komercialni šoli v Mariboru in se takoj zaposlil v Pionirju, saj je bil naš štipendist. Po končanem pripravništvu je leto kasneje odšel na službeno vojaškega roka, potem pa se je vrnil v podjetje, kjer je najprej opravljal dela analitika v Ekonomskem biroju, nato nadloge finančnega svetovalca in bil potem imenovan za vodjo oddelka lastnih investicij v Tehnični službi. Leta 1983 je bil razporejen v Interno banko, kjer je postal pomočnik direktorja za finančno operativno. Po sedmih letih je zaradi organizacijskih sprememb Pionirja imenovan za v.d. finančnega direktorja, nato za v.d. pomočnika generalnega direktorja za področje ekonomike ter za namestnika generalnega direktorja, pred kratkim za v.d. generalnega direktorja GIP PIONIR.

Kje smo — kako naprej?

Prva polovica poslovnega leta 1991 je zaključena in krepko smo že v drugi polovici. Doseženi rezultati so znani in ocenjeni kot slabi, kljub temu da končni rezultat polletnega ekonomskega obračuna GIP Pionir ni zapisan z rdečimi števkami.

Lahko bi rekli, da gre mnogim v Sloveniji še veliko slabše. Poleg vseh gospodarskih problemov, ki so se nakopičili v zadnjih letih se situacija v letu 1991 še hitreje zaostrojuje, posebno še z vojaško agresijo na Slovenijo. Slovenija noče nič drugega kot to, kar bi bilo za vsakega normalnega človeka popolnoma razumljivo: biti samostojen, gospodariti na svoje ime in na svoj račun.

V prihodnjem gospodarskem razvoju Slovenije se bo moralo upoštevati specifičnosti slovenske dežele. Zgledovati se bomo morali po majhnih državah, ki so uspeli v svetu. Pokazale se bodo vse zgrešene investicije preteklih desetletij, preobsežnost mnogih industrijskih vej in tudi gradbeništva v Sloveniji. Dela za gradbenike bo malo. Večjih investicij ne bo. Za tiste investicije, ki pa vendarle bodo, pa se bo bil hud konkurenčni boj.

Jugoslovanski trg je za nas verjetno za nedoločen čas zaprt, vzhodnoevropski trg brez velikih perspektiv in zahodni trg za večino slovenskih podjetij trenutno prezahteven. Ob tem, ko se večino časa ukvarjamo s tem, kako preživeti od danes do jutri, moramo vedeti, da moramo v prostoru in času najti tudi poti za naprej.

Podatki kažejo, da je 9 % zaposlenih v gospodarstvu Slovenije, zaposlenih v gradbeništvu, v okviru gradbeništva 51 % zaposlenih v dejavnosti visoke gradnje in v okviru dejavnosti

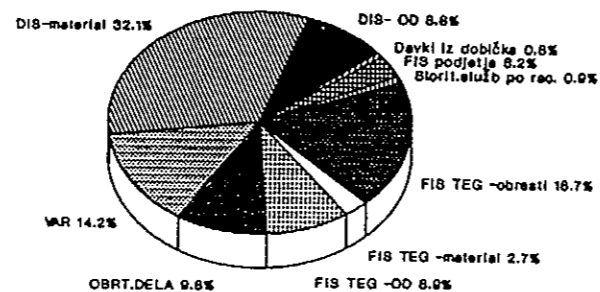
visokih gradenj Slovenije predstavlja gradbena operativa GIP Pionir 6 %. Položaj gradbeništva v okviru gospodarstva se zadnja leta občutno slabša, še posebno pa ploščaj visokih gradenj. Značilno pa je to, da rezultati oz. uspešnost gradbeništva hitreje padajo, kot pa pada zaposlenost v gradbeništvu. Podpovprečni rezultati gradbeništva se odražajo tudi v podpovprečnih osebnih dohodkih. V krajšem času pa bo moralo priti tudi do večjega padca zaposlenosti.

POLLETNI PIONIRJEVI REZULTATI

Analiza doseženih rezultatov GIP Pionir v prvem polletju leta 1991 kaže predvsem naslednje probleme:

1. Nedoseganje plana realizacije (graf 1) in pokritij, realno padanje mesečne realizacije v obdobju I-VI/91
2. Nezasedenost kapacitet
3. Upadanje produktivnosti, predvsem v gradbeni operativi (graf 2)
4. Visoka lastna cena proizvodov in storitev, v kateri naraščajo predvsem deleži stroškov obresti, režije TEG in režije podjetja (struktura lastne cene GIP Pionir graf 3)
5. Likvidnost
6. Visoke zaloge
7. Slabšanje izkoriščenosti delovnega časa
8. Slaba motiviranost za delo, saj kot glavni motiv za delo vse

3. STRUKTURA LC II DOSEŽENO I-VI 1991 (GIP PIONIR)

bolj prevladuje strah pred izgubo delovnega mesta

9. Slabšanje izobrazbene strukture zaposlenih.

Glede na razmere na domačem trgu se pospešeno išče in izvaja dela v tujini: Sovjetski zvezi, Poljski in Madžarski, seveda pa so naš cilj tudi zahodna tržišča. Več kot 20 % realizacije že zdaj dosega GIP Pionir v tujini. Pri tem so TEG s področja gradbeništva udele-

žene s 75 % in TEG s področja specializiranih programov s 25 %.

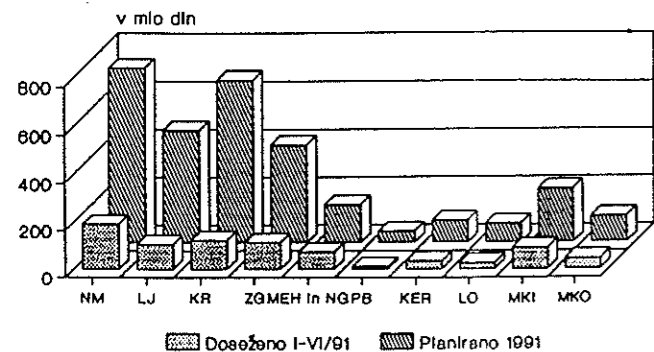
Glede na stanje na domačem trgu je potrebno povečati prizadevanja v tujini. Vložiti bo treba veliko truda in znanja za uresničitev tega.

Vedeti moramo, da se nam obetajo še veliko hujši časi. Kako jih bomo preživeli, pa je v veliki meri odvisno tudi od nas samih.

Ekonomski biro

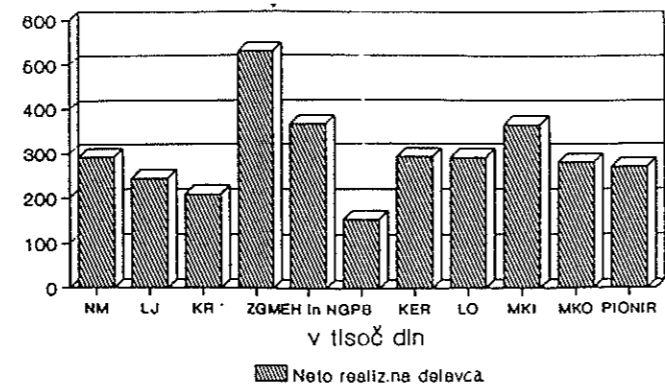
Doseženi rezultati nujno zahtevajo takojšnje ukrepe. Veliko od njih je bilo načrtanih že v Sanacijskem programu GIP Pionir, izdelanem v letu 1990 in izvajanih v letu 1991. Zaostrovanje razmer v letu 1991 zahteva radikalnejše ukrepe predvsem na področju racionalizacije poslovanja, komercialne funkcije in reorganizacije podjetja iz klasičnega podjetja z družbeno lastnino v sodobno podjetje z več delniškimi družbami na podlagi programov, ki imajo tržne perspektive.

1. Dosežena neto realizacija I-VI/91 in planirana neto realizacija za leto 1991 po TEG GIP PIONIR

Ekonomski biro

2. Dosežena neto realizacija na delavca po TEG v obdobju I-VI 1991

Ekonomski biro

Na Poljsko gre Pionir gradit k prijateljem

Junija letos je bila v Krakovu na Poljskem otvoritev hotela PIAST, kate-rega je naše podjetje zgradilo v pičlih 11 mesecih. Odprtje tega hotela pa je bilo združeno s položitvijo temeljnega kamna za prvi privatni hotel v tej deželi, ki ga bomo prav tako gradili Pionirjevci. Ob tej priložnosti smo na svečanost povabili tudi nekatere novinarje, ki že več let spremljajo naše delo. Tako sta z nami odšla Ivan Krasko, dopisnik Neodvisnega Dnevnika in Zdenka Lindič-Dragaš iz Dolenjskega lista. Oba sta o tem pripravila kar nekaj zapis-kov, mi pa smo se odločili, da del reportaže, ki je bil objavljen v Dolenjcu, sicer šele 18. julija, posredujemo tudi našim delavcem.

22. junija, je bil v starodavnem poljskem mestu Krakov, v katerem živi blizu milijon ljudi, za takrat še predvojno Slovenijo in za njene gradbince, prvem za novomeški GIP Pionir pomemben dan. V neposredni bližini strogega središča tega lepega poljskega mesta, ki se kot sicer vsa Poljska z dokajšnjo naglico in pospešeno privatizaci-jo izvija iz usmratenosti in oto-pelosti donedavnega sistema, je bil slovesno odprt novozgrajeni hotel PIAST. Temeljni kamen zanj so položili natanko enajst mesecev in en dan predtem, hkrati s odprtjem prenovljenega hotela Grand v samem zgodovinskem srcu Krakova, kar je bilo prav tako delo Pionirja.

Mlakar, uspela notranja uredi-tev in opremljenost — večina je jugoslovanske oz. slovenske, v bodoče pa bi je bilo lahko še več — pa je spet delo arhitekta Jelice Kupec. Hotel PIAST, ki ima tri zvezdice — imel pa bi vsaj še eno več, če bi imel več ponudbe, na primer bazen, ki je v načrtu za drugo fazo — pusti v celoti dober vtis enostavnosti, lepote v podrobnostih (na primer obde-lava zidov v avli in drugih skup-nih prostorih), hkrati pa potreb-nega udobja po zahodnoevrop-skih standardih. K splošnemu ugodnemu vtisu seveda prispeva tudi zelena okolica, teniški igrišči, ki sta pri hotelu, pa sta po poljskih ocenah najlepši v Krakovu. Hotel PIAST z 10 tisoč kv. metri površine ima 458 postelj, 280 gastronomskih mest, znotraj hotela je tudi trgovina, turistični urad itd. Hotel ima lastno pralnico in sploh vso potrebno infrastrukturo in bo že drugi, ki ga bo v upravljanje in vodenje prevzela družba Wawel-Imos.

Vse več gradimo v tujini

GIP »PIONIR« je eno redkih podjetij, ki v današnjih težkih časih, predvsem za gradbene delavce, uspešno premaguje vse težave, ki se pojavljajo iz dneva v dan. Ker je na domačem tržišču skoraj nemogoče oz. izredno težko pridobiti dela, je bilo nujno povečati obseg del v tujini.

Naše največje gradbišče je objekt »SANATORIJ« v Nebugu ob Črnem morju v Sovjetski zvezi. V tem času je na gradbišču zaposlenih okoli 200 delavcev. Objekt obsega preko 30.000 m². Graditi smo ga pričeli v januarju letos, rok za dokončanje pa je avgust 1992. Objekt je razdeljen na tri dele, in sicer: na hotelski, zdraviliški in rekrea-cijski del z bazenom in igrišči. Del objekta je zgrajen do tretje etaže. Na drugem delu objekta se izvaja plošča nad kletjo, na preostalem delu objekta pa se izvaja temeljenje s piloti. Pro-jekt obdelujemo skupaj s SMELTOM. Dosedanja vred-nost pogojenih del (projektirani-je, pripravljajna dela, vodo-vod, gradbena dela, krovsko-kleparska in ključavničarska dela) znaša cca 11,5 mio USD.

V Osrednji Sibiriji, v mestu Krasnojarsk, smo v juliju pričeli z deli na objektu zlatarne. To je rekonstrukcija obstoječe jeklene hale z dodatnimi štirimi vme-snimi etažami. Objekt je veliko-sti 10.700 m² in ga je potrebno končati do novembra prihodnje leto. Tu imamo z Metalko pogo-jeno tudi 18-nadstropno stano-vajsko stolpnico velikosti 8.500 m² z rokom dokončanja april 93. Trenutno se izvajajo dela na temeljenju in kletni etaži.

Nov kompleks, ki ga sedaj obdelujemo skupaj s KOVINO-TEHNO iz Celja, je področje bolnice v mestu Neftejugansk v SZ. Pogodba za projektiranje splošne bolnice je bila podpisana v avgustu. Izdelava tehnične

dokumentacije je že v polnem zagonu in jo je potrebno končati v 10 mesecih. V tem času se bodo vršili tudi vsi nadaljni pogovori o izgradnji objekta.

Z IMOS-INŽENIRINGOM iz Ljubljane uspešno sodelujemo že več let. Trenutno z njimi gra-dimo hotel DEMEL na Polj-skem. To je privatni hotel, kapa-citete 130 postelj in velikosti 3.500 m². Z gradnjo smo pričeli v avgustu in ga moramo investi-torju predati v maju 92. Hotel je pogojen po sistemu »ključ v roke« v vrednosti nekaj nad 8.000.000 DEM.

Naše drugo, ravnokar pridob-ljeno gradbišče na Poljskem, je blagovnica Lodz, kjer bomo z deli pričeli konec oktobra. Blagovnica je nadomestna gradnja, locirana v samem mestnem jedru in obsega 5.000 m². Za sedaj je pogojena izključno nosilna betonska konstrukcija, za vsa ostala dela bodo še pote-kali razgovori z investitorjem.

YU-STIP INŽENIRING iz Celja je investitor hotela KRI-STALY v mestu Šarvar na Madžarskem, ki smo ga pričeli gra-diti avgusta letos. Zemljska dela in kletna etaža sta že zaklju-čena, končni rok izgradnje hotela za gradbena, obrtniška in insta-lacijska dela pa je maj prihodnje leto. Vrednost pogojenih del znaša 19.000.000 DEM.

To so trenutno vsa naša večja gradbišča v tujini. Vse napore pa moramo usmeriti v to, da bomo v prihodnje pridobili še nova gradbišča, izven naših meja.

Silva Migalič

Kako Pionirjevci gledamo na »jugoslovanski vsakdan«

V dobrih štirih mesecih, odkar je izšla zadnja številka našega glasila, se je pri nas marsikaj zgodilo: razglasitev samostojnosti, vojna, moratorij, pa spet pospešeno uveljavljanje suverenosti s slovensko valuto — tolarjem oz. boni, mejnimi prehodi in še bi lahko naštevali. Tudi izven naše sredine se marsikaj dogaja, tako na Hrvaškem kot v ostalih republikah, pa tudi v tujini. Da bi zvedeli, kaj o tem mislijo naši delavci, smo se napotili mednje z beležnico in fotoaparatom. Kot kaže, pa se vse to odraža tudi na njih. Tako smo le s težavo našli nekaj sogovornikov, ki so bili pripravljeni odkrito povedati, kaj jih teži, kako gledajo na dogajanje pri nas. Veliko nas je zavrnilo, nekateri iz strahu, nezaupanja in morda še iz česa. Po svoje jih razumemo, zdi pa se nam, da so ljudje izgubili vero v jutri, da jih je strah, kaj bo z njimi, njihovimi družinami, z njihovim imetjem in morda celo življenjem. Kajti vojni plamen lahko kaj hitro zajame prav vse. Zato je prav, da tudi v takšnih trenutkih znamo prisluhniti našim sodelavcem.

Mirko Hočevar

Pri Pionirju sem že šesto leto, pa tudi že prej sem delal kot vajenec, zdaj pa delam kot strojnik na bagru. Delo tu, na objektu porodnišnice, je precej težko, saj je veliko blata in kamenja. Plača ni najboljša, moti pa me tudi, da pri plači ni dosti razlike med tistimi, ki res delajo in ostalimi. Kar se Slovenije tiče, se mi zdi samoumevno, da je samostojna, lahko pa bi to postala že prej. Tudi meje

je kriv za vse to, bi težko rekel, verjetno pa so krivci na obeh straneh in po mojem, če nam Evropa ne bo bolj pomagala, se to ne bo še kmalu rešilo. Tudi sam sem sodeloval v vojni v Sloveniji, kot šofer tovornjaka, ki pa je bil dodobra prestreljen in brez stekel. Sreča, da takrat ni deževalo, ker smo prve dni spali kar pod milim nebom, pod bukvo. V uniformi sem bil 30 dni in če bo treba, bom spet šel.

Sahib Jakupović

Že tri tedne nisem bil doma. Živim namreč v okolici Prijedora, kjer imam ženo in tri otroke. Najstarejša hčeka je hudo bolna in bi morala na kontrolo v Ljubljano, vendar jo zdaj nihče noče peljati, ker je prenevarno. Prej sem hodil domov vsak teden, preko Karlovc, zdaj bi moral daleč naokoli in namesto 300 km prepotovati kar 700 km. To pa se seveda pozna tudi pri ceni: prej je enosmerna vozovnica stala 200, zdaj pa že 1400 dinarjev oziroma tolajev. Tudi, kar se zamenjave valute tiče, mi ni še vse jasno, saj tega denarja ne bom mogel pošiljati domov, ker si z njim ne bodo dosti pomagali.

Poleg tega mi poteče veljavnost osebne izkaznice in tako ne vem, kako bom lahko odpotoval domov, ko bo to spet mogoče. Kar se dogaja v bivši Jugoslaviji tiče, se mi zdi, da bi morali že prej zatreči Srbijo in njene voditelje. Edina rešitev za vse to bi verjetno bil razpad JLA, saj »vojaška demokracija« ne more biti obstojna. Vse, kar je vsiljeno, mora slej ko prej propasti, zato mislim, da bodo v tem spopadu zmagali tisti, ki branijo svoje domove, svojo državo.

Irfan Talić

Edino, kar si želim je, da bi čim prej spet zavladal mir. Zaradi vojne tudi jaz že več tednov nisem bil doma, v Sanskem mostu, kjer me čakajo žena in dva otroka. K sreči se slišimo občasno vsaj po telefonu in baje je tam za zdaj še vse mirno, čeprav so že mobilizirali srbske rezerviste. Sam ne bi šel v JLA, ker zaupam vladi Bosne in Hercegovine, še posebej njenemu predsedniku Izetbegoviću, zato

mislim, da bi bilo prav, če bi tudi BiH razglasila suverenost. Za to sem se pripravljen tudi boriti. Ne razumem pa Srbov, ki so v Sloveniji, ki se zdaj držijo »po strani«, čeprav imajo enake pravice, kot ostali. Kar se novega slovenskega denarja tiče, ga seveda priznavam in spoštujem, rad bi le, da bi ga priznala tudi Bosna. Čeprav so z mejo samo komplikacije, smatram, da je to normalno. V Pionirju sem že 14 let, sem pa v njem pustil svoje zdravje, zato ne vem, kaj bi naredil, če bi izgubil delo, čeprav se tega ne bojim, kajti kdor je priden, si vedno lahko najde delo.

Joško Šketelj

To, da sem šofer glavnega direktorja, verjetno ni treba razlagati. Zato pa moja plača ni nič boljša kot za ostale delavce. Imam precej obveznosti, tako da mi od plače bolj malo ostane. Vse kaže, da bo od treh šoferjev, kolikor nas je še ostalo, ostal le eden, ostala dva pa bosta ali bova prerazporejena drugam.

Zdaj moramo sami skrbeti za avtomobile, jih prati, čistiti in podobno, čeprav za to nimamo najboljših pogojev. Najpogostejša relacija službenih voženj je Novo mesto—Ljubljana—Novo mesto, navaditi pa se bom moral, kot kaže tudi na prehode mej na Hrvaško. K temu sodi tudi čakanje, ki je na takšnih prehodih običajno. Dela je še vedno precej, zato se ne bojim, da bi ostal brez službe. Ob tem se nabere kar precej nadur, ki jih moram izkoristiti. Za dogajanje v Jugoslaviji krivim politiko in za vse to lahko rečem le eno besedo: »barabija«, saj gre dejansko le za razdelitev zdaj že bivše SFRJ.

Nikola Lovrenčić

Ne bi rad govoril o sebi, le to bi povedal, da sem po rodu Hrvat iz Koprivnice, zdaj pa živim z družino v Novem mestu. Opažam, da mnogi in to pred-

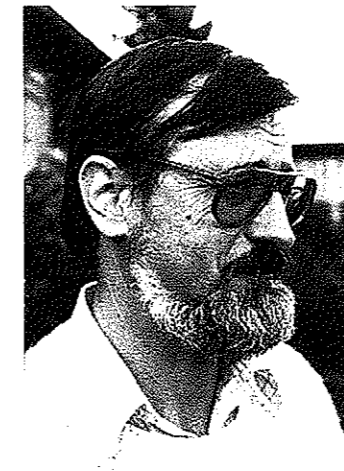

vsem dobri Pionirjevi delavci iz drugih republik razmišljajo, da bi vzeli odpravnino in odšli domov. Vožnja domov jim je vse dražja, celo onemogočena, plača vse slabša, zato ne vidijo perspektive zase in za svoje družine. Po svoje se bojijo tudi nove slovenske valute in politične situacije z delovnimi vizami, statusi tujcev in podobnim. Sicer pa med delavci ni nobenih problemov, zelo se je izboljšala tudi delovna disciplina. Verjetno pa se tisti, ki razmišljajo o odho-

du, ne zavedajo, da dobijo odpravnino le tisti, ki so tehnološki višek, ostali pa ne, zato bo tu še precej težav. Vendar upam, da se bo to le dalo rešiti.

Jože Kravs

V tem času je še marsikaj nedorečenega, zato se bosta morali Slovenija in Hrvaška še o marsičem dogovoriti. Se pa problemi kažejo že zdaj, tako pri menjavi tolarjev za dinarje, kar skrbi predvsem delavce iz drugih republik in tudi naše, ki delajo na Hrvaškem in drugje v bivši

Jugoslaviji. Kaže, da se bomo morali navaditi na zapletene carinske postopke, ne ve se, kako bo s prevozom naftnih derivatov za naše potrebe izven

Z razglasitvijo samostojnosti je Slovenija na svoji južni meji s Hrvaško vzpostavila režim, ki velja tudi na ostalih mejah. Tako je čez noč zraslo več kot 30 mejnih prehodov, med katerimi bo prav gotovo največji na Obrežju ob magistralni cesti Ljubljana—Zagreb v neposredni bližini Bregane. Skozi ta mednarodni mejni prehod naj bi šla kar četrtina vsega prometa v naši republiki. Za zdaj so na teh prehodih za potrebe obmejnih organov kot so policija in carina le začasni objekti — kontejnerji Trima, kasneje pa se bodo povsod gradili trajni objekti. Zelimo in upamo, da bo del teh investicij zaupan tudi Pionirju, prav gotovo pa bodo ob teh objektih zrasle tudi prodajalne, predstavništva podjetij, špediterjev, bank in drugih, ki so potrebni na teh mejnih prehodih.

Slovenije, kako z delom, rezervnimi deli in s poslovanjem napolnih v takoiimenovani »tujini«, če lahko tako rečem. Morda smo bili pri tem osamosvajanju malce prehitri, tako da se bomo morali nanjo počasi le navaditi. Sicer pa se bo potrebno znajti, tako kot smo se morali doslej. Za razrešitev krize in končanje vojne pa mislim, da bomo še kako potrebovali pomoč Evrope, sicer bo pri nas lahko še dosti huje, kot je že zdaj.

Ibrahim Bobić

V Bosanski Krupi imam ženo in dva otroka, zato si seveda želim, da bi bila svoboda in tudi to, da bi imel še naprej

delo. Sem pa malo zaskrbljen, ker bom prejemal plačo v tolarjih. Plača je zelo slaba, dobim okoli štiri tisočake, ker sem navaden delavec, pa tudi tisti s kvalifikacijo niso dosti bolje plačani. Pri Pionirju sem že 14 let. Stanujem v samskem domu, ki je v redu, pa tudi hrana je primerna. Pionirju nimam kaj očiti, samo hvaležen sem mu lahko, da mi nudi zaposlitev, čeprav sem zaradi dela tudi obolel. Žal mi je tudi tistih, ki so postali tehnološki presežki, čeprav so dobili pošteno odpravnino. Želim si, da Pionir obstane tudi v teh težkih časih. Kar se moje republike tiče, pa naj bo tako, kot je bilo pred leti.

Razmišljanje anonimne sodelavke

V anketi, ki smo jo opravili med delavci smo hoteli uvrstiti tudi kakšno predstavnico ženskega spola, vendar nam to ni uspelo najbolje. Ko smo že mislili, da smo problem rešili — opravili smo obsežen pogovor — se je zataknilo pri slikanju in objavi imena in priimka. Da bi z njo, kot staro Pionirjevko, obdržali dobre odnose in spoštovali njene želje, tega seveda ne bomo storili. Kljub temu pa se nam je zdelo njeno razmišljanje malce drugačno, zato ga kljub anonimnosti v skrajšani obliki posredujemo tudi vam v presojo.

S sodelavko smo se pogovarjali tik pred zaključkom delovnega časa, zato je bil pogovor raztresen in nesistematičen. Kljub temu bomo iz njega skušali razpredeti bistveno, njo pa imenovali kar Sodelavko.

Torej Sodelavka meni, da je za nekatere stvari bil že skrajni čas, da smo jih napravili. Tu je mislila na slovensko osamosvojitvev, ki je bila, kot se je sama izrazila, beg iz enolončnice, ki že krepko smrdi. Takšnega mnenja je tudi za slovenski denar. Všeč ji je njegovo ime, ki je starinsko. Za slovenske meje smatra, da so te le izhod v silo, kajti če bi bili priznani, bi bile te meje lahko le simbolične. Ker pa so zdaj takšni časi, da najboljše shajajo tisti, ki goljufajo in švercajo, so meje seveda potrebne.

Preseneča jo tudi, kako se je sama, po srcu svetovljanka in pacifistka, v kratkem času spremenila in zdaj celo pozdravlja uvedbo meja, policije in vojske, kar je seveda po svoje čudno, vendar v trenutkih ogroženosti izgleda razumljivo. Zdaj bi bila tudi ona pripravljena iti v vojno in se zoperstaviti temu nasilju, ki divja pri nas in drugod po svetu.

Seveda je ogorčena zaradi vojne na Hrvaškem, ni pa presenečena, saj so priprave nanjo začeli že pred leti v Beogradu. Nekaj krivde po njenem mnenju nosimo tudi sami, ker smo Miloševiću in drugim vse to dopuščali. Kaže, da pri nas nespособneži vodijo državo, očitno pa tudi svetu paše, da je na Balkanu diktatura in da nekdo sprošča svojo agresijo, k čemur so pripomogle tudi velesile, ki so nas do zdaj vseskozi dobro oboroževale. Zato je verjetno v vse to vmešan tudi kdo izven naše nekdanje države. Največje žrtve pa so seveda nedolžni ljudje in sama se boji, da bi znalo biti še huje, da bo vojna izbruhnila tudi v Bosni in še kje.

Le želimo si lahko, da se pesimizem naše Sodelavke ne bo uresničil. Opravičujemo se ji za zmeden zapis njenih razmišljanj, iz katerih se bo prav gotovo lahko vsakdo izmed nas zamislil. Verjetno pa samo to ne bo dovolj, ampak bomo morali tudi sami kaj postoriti in ne samo nemočno gledati na krvavo dogajanje okrog nas. Najbrž pa se vsi dobromislečci strinjamo, da orožje ni način dogovarjanja.

Podiplomski študij managementa v angleščini

Letos januarja se je začel enoletni mednarodni »Executive MBA« študij, kombiniran s 17 tedni študija na Brdu pri Kranju, ostali čas pa delo na konkretnem projektu določenega slovenskega podjetja. Kako je sploh mogoče priti na tak študij? Vpis je omejen, okoli 30 kandidatov. Kandidati morajo imeti visokošolsko izobrazbo, najmanj tri leta izkušenj na odgovornih delovnih mestih, priporočilo vodstva podjetja ter starost do 35 let. Poleg teh osnovnih pogojev je potrebno opraviti pismeni in ustni izpit iz angleškega jezika (Toefl) in izpit iz ekonomskih znanj (GMAT).

Prvo leto študija pri nas je bilo od cca 100 kandidatov izbranih 30 in od tega 2 iz GIP »Pionir« Novo mesto. Študij je razdeljen na 4 module, tri po pet tednov in eden po dva tedna. Vsak modul ima svojo vsebino.

Prvi modul – osnove marketinga, računovodstva, financ, informacijskega sistema in organizacije. Poleg teh osnovnih tem bistvene koncepte mikro in makroekonomije, komunikacijske sposobnosti, graditev teama in delo v teamu.

Drugi modul – koncept strategije poslovnih enot, industrijska analiza, planiranje, kontrola, integracija poslovnih funkcij (marketing, proizvodnja, raziskava in razvoj), design..., sposobnost in tehnika pogajanj, sposobnost notranjega in zunanjega komuniciranja, tehnologija, proizvodnja, predstavitev industrijske analize podjetja.

Tretji modul – politične, ekonomske in vodstvene možnosti in izzivi v novi Evropi in v globalni ekonomiji, mednarodna poslovna strategija, politično ekonomski sistemi, evropsko in svetovno okolje, problemi vzhodno-evropskega vodenja, možnosti trgovine in investicij, praktično spoznavanje vodenja in poslovne politike v firmah zahodne Evrope in navezava na vzhodno Evropo, projektno delo – predstavitev analize podjetja.

Četrti modul – združitev znanj iz prejšnjih treh modulov, vodenje multinacionalnih firm, združena strategija, bistvo strategije in izvajanje, vpliv okolja, podjetništvo.

Projektno delo – končna predstavitev – implimentacija
Preko celotnega študija se

izvaja vrednotenje na osnovi vključevanja v delo v razredu, na projektu, testiranjih, pisnih poročilih, individualnem delu, delu v skupinah in končni nalogi in izpitih na koncu vsakega modula.

Na koncu študija pri dosežku zahtevanega standarda kandidat pridobi mednarodno priznano **diplomo »Master of Business Administration«**.

Gorazd Tomljanovič

Pionireka 91 – »PROJEKT 2K – kakovost in kultura«

Dosedanji projekti v okviru dolgoročnega programa Pionireka so dali Pionirju podlago, da postanemo v nekaj letih tudi podjetje kakovosti in kulture, ki se naj bi pri vseh pokazateljih kosalo z ostalimi evropskimi gradbenimi podjetji.

Izboljšanje ravni znanja, ki smo ga skušali doseči z »Rastočo knjigo«, dvigovanje produktivnosti, ki ga skušamo doseči s »Tehnologijo 3F in rastočo gradnjo« ter povečevanje vsestranske inovativnosti, naj bi vodilo tudi k višji kakovosti naših izdelkov in storitev ter dvigovanje ravni kulturnih odnosov.

Na zahodu imajo več različnih metod, ki naj pripeljejo podjetja k popolnosti, ničelni napaki, k perfektnosti, k odličnosti, k mojstrstvu in še bi lahko naštevali podobne cilje. Vse to naj za podjetje pomeni visoko kvaliteto pri tehnologiji in visoko kulturo pri medsebojnih odnosih.

Kvaliteta in kultura sta torej komplementarna procesa, ki oba na svojih področjih težita k popolnosti, zato ju pri naših stremljenjih, da smo korak pred drugim, nikakor ne smemo zanemariti!

Samo s takim razmišljanjem in dejanskim pristopom se bomo lahko vključili uspešno v evropske in širše svetovne tokove.

Seveda pa morajo biti v ta razmišljanja in udejanjanja višje kvalitete in kulture vključeni prav vsi naši delavci. Vsakdo izmed nas najbolj pozna svoje delo, zato ga lahko in tudi mora izboljšati.

Pri Pionirju smo udejanili že veliko projektov in tudi pri programu »Pionireka« smo dosegli že nekaj lepih uspehov. Poizkušajmo izpeljati na svojih delovnih mestih tudi »Projekt 2K – kakovost in kultura!« Ne bo lahko, toda izplača se poizkusiti in vztrajati!

Služba za organizacijo in razvoj poslovanja

Pionirjeva raziskovalna enota

Z razvojno-raziskovalno dejavnostjo smo se v GIP Pionir Novo mesto pričeli ukvarjati okoli leta 1980. Omenjena dejavnost se je organizirala in vršila v okviru razvojnega oddelka Tehnične službe. Na začetku je bila usmerjena v razvoj montažne gradnje, s časom pa se je usmerila tudi na ostale dejavnosti, ki se izvajajo v podjetju:

– visoka in nizka gradnja, montažna gradnja, elektro in strojne instalacije, kovinski izdelki in strojogradnja, keramični izdelki, lesni izdelki, zaključna dela v gradbeništvu, projektantske usluge, inženiring.

V začetku osemdesetih let smo se vključili tudi v delo Občinske raziskovalne skupnosti Novo mesto in uspešno izvajali naloge na področju gradbenih in sorodnih dejavnosti. Do letošnjega leta smo s sofinanciranjem Občinske raziskovalne skupnosti izdelali 24 raziskovalnih nalog. Hkrati smo s svojo raziskovalno dejavnostjo sodelovali na vsakoletnih zborih gradbenih konstruktorjev Slovenije, sejnih gradbeništvu v Gornji Radgoni ter drugih gradbenih prireditvah. Na publicističnem področju smo bili zelo aktivni, saj smo svoje dosežke v stroki objavljali v strokovnem časopisu kot je Gradbeni vestnik in publikacijah, ki so izhajale ob omenjenih gradbenih prireditvah.

Na podlagi navedenih rezultatov smo se odločili, da se vključimo v delo Raziskovalne skupnosti Slovenije in se registriramo kot Raziskovalna enota.

Zahvaljujoč pravilni strategiji podjetja, urejeni INDOK službi ter dolgoletnemu trudu mladih strokovnih delavcev, ki so vsekozi imeli podporo v lastni delovni organizaciji, smo bili leta 1989 registrirani kot Raziskovalna enota pri Republiškem komiteju za raziskovalno dejavnost.

Status raziskovalca je prejelo devet naših strokovnjakov, in sicer:

mag. Janez Gabrijelčič, mag. Anton Mihelič, Tone Zupanc, dipl. gr. inž., Bojan Saje, dipl. gr. inž., Pavle Jenič, dipl. gr. inž., Darko Derlink, dipl. gr. inž., Stanko Udovč, dipl. gr. inž., Tonček Žigante, dipl. gr. inž., Zarko Povše, dipl. gr. inž., ter naš zunanji sodelavec Miran Stanko, dipl. oec.

RAZISKOVALNE NALOGE

19. Raziskave montažnih delno prednapetih betonskih elementov, II. del

20. Razvoj programskega paketa za računalniško vodeno proizvodnjo-gradbeno poslovanje

21. Študija plinifikacije Novega mesta

22. Sanitarne kompaktor SK 15

23. Razvoj tehnologije izdelave montažnih armiranobetonskih kanalizacijskih jaškov

24. Pionireka 1990

Vse našete raziskovalne naloge so dokumentirane in arhivirane v Knjižnici oz. INDOK službi GIP Pionir.

V letu 1991 smo na občinski ravni prijavi dve raziskovalni nalogi. Prva naloga ima naslov »PIONIREKA 1991« Rastoča tehnologija, nosilec naloge je mag. Janez Gabrijelčič. Naloga se navezuje na lanskoletno nalogo s podobnim naslovom. Tema naloge je razvoj rastoče hiše, ki naj bi zadovoljila potencialne kupce na vseh nivojih. (kvaliteta, hitrost, ekonomičnost, itd.)

Druga naloga ima naslov »Razvoj ekoloških projektov za čiščenje odpadnih voda, čiščenje pitne vode in komunalnih odlagališč«. Nosilec naloge je Tone Zupanc. Tema naloge je razvoj gradbenih objektov za zgoraj navedena področja s poudarkom na čimboljši izrabi naprav in objektov pri čimmanjšem poseganju v prostor.

V letu 1991 smo se prvič potegovali za financiranje naših raziskovalnih nalog tudi na republiškem nivoju. Ministrstvo za znanost in tehnologijo nam bo delno financirala dve nalogi, obe

Naši strokovnjaki so izdelali naslednje raziskovalne naloge:

1. Elektrorazdelilna ohišja

2. Kombinirano prednapenjanje I nosilcev (strunsko in kabelsko)

3. Razvoj merilne naprave za merjenje statičnih tlakov v hidravličnih napravah in njihovih komponentah

4. Toplozračno ogrevanje s kamini

5. Delno prednapeti beton

6. Elektronsko merjenje pretoka in temperaturnih sprememb s prenosnimi merilnimi instrumenti

7. Montažne konstrukcije kot sklop različnih materialov – jeklo, beton, les

8. Armiranobetonski rebričasti križem armirani stropovi, izdelani z acrylnimi opažnimi kaseta

9. Organiziranost kadrovske dejavnosti v OZD občine Črnomelj s posebnim povdarkom na kadrovsko-informacijskem sistemu in tehnologiji planiranja kadrov

10. Racionalizacija stanovanjske gradnje

11. Pionireka 1988

12. Risanje opažnih načrtov s pomočjo računalnika

13. Raziskave montažnih delno prednapetih betonskih elementov, I. del

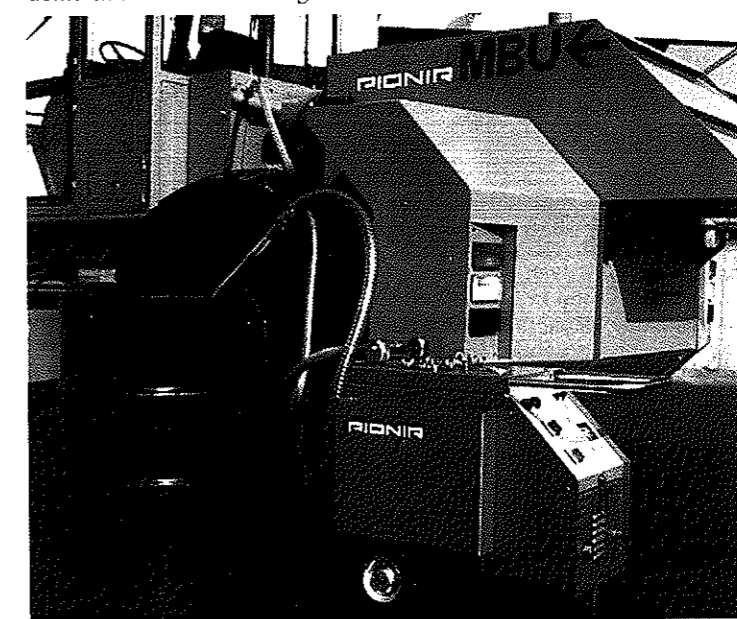
14. Pionireka 1989

15. Razvoj strojne opreme za vgradnjo in obdelavo betonskih platojev

16. Potentialne lokacije rudnin in mineralov v občini Novo mesto s povdarkom na kamnitih agregatih

17. Konstruiranje tunelskih stenastih konstrukcij s pomočjo računalnika

18. Razvoj sodobnega opažnega sistema PIONIR-ALU

nalogi sta triletni. Pri prvi nalogi z naslovom »Računalniško podprt sistem gradbenega poslovanja v tehnološki pripravi graditve objekta: od izdelave projektantskih in pogodbenih predračunov, operativnega planiranja, spremljanje graditve objekta, izdelave knjige obračunskih izmer, mesečnih situacij in obračuna uspešnosti poslovanja gradbišča. Naloga bo izdelana v sodelovanju s Tehniško fakulteto Maribor, nosilec naloge pa je izr. prof. Mirko Pšunder z omenjene fakultete.

PIONIREKA – RASTOČA HIŠA

Druga naloga ima naslov »PIONIREKA – RASTOČA HIŠA«. Tema naloge je podobna nalogi, ki je prijavljena na občinskem nivoju, le da je razširjena, saj traja tri leta. Naloga se izdeluje v sodelovanju z ZRMK iz Ljubljane in s FAGG iz Ljubljane. Nosilec naloge je Tone Zupanc.

V letošnjem letu je bil organiziran projektni team PIONIREKA – rastoča hiša, ki je pripravil projekte treh tipov hiš, glede na tlorisno velikost, in sicer: tip 50, 70 + M in 100 + M. Za izdelavo nosilnih sten je bil razvit nov material, ki smo ga poimenovali »OPEKON«. S tem materialom smo se poskušali približati tradicionalnemu načinu gradnje z opeko. Nosilno konstrukcijo sestavljajo montažni elementi sten in plošč, ki se s posebnimi veznimi elementi spijajo in tvorijo trdno konstrukcijo. Nosilni in vezni elementi so dimenzionirani na ta način, da je konstrukcija potresno varna. Za strešno konstrukcijo je uporabljen nov sistem ostrejšja povzet po strokovni literaturi in ki omogoča izrabo mansardnega prostora v čim večji meri.

Dosedaj smo po sistemu rastoča hiša – PIONIREKA postavili dve hiši tipa 50. Obe stojita na poplavljenem področju Ljubnega in Luč. Prva, ki je bila ob enem naš prototip, je bila postavljena za družino, ki je bila prizadeta ob lanskih poplavih. Druga pa je bila prodana in stoji ravno tako na poplavljenem področju.

Sedaj potekajo komercialne aktivnosti v zvezi s prodajo hiš, poleg tega pa bomo v okviru raziskovalne naloge – Pionireka, v promocijske namene postavili rastočo hišo tip 70+M, na zemljišču Regerške košenice. To hišo, ki bo postavljena ob koncu meseca novembra 1991, pa bomo predstavili v eni od naslednjih številčk biltena.

Bojan Saje,
Tonček Žigante

Sprememba programov lesnih izdelkov

Že v prejšnji številki glasila PIONIR smo omenili težave na prodajnem področju standardnega programa lesnih izdelkov. Tako stanje se je še potenciralo zaradi znanih dogodkov v Jugoslaviji, zaradi katerih smo skoraj v celoti izgubili jugoslovanski trg.

Naša odločitev je, da poleg slovenskemu trgu, za katerega smo razvili sestavljivi program pohištva, ki je primeren za dnevne sobe, otroške sobe, predsobe, kabinete, pregrade, ponudimo ta program še evropskemu trgu, katerega še marketinško obdelujemo. Odziv slovenskega trga je upoštevač razmere zelo ugoden. Glede na to, da je program prilagodljiv, enostaven, hitro sestavljiv, lepe oblike in videza, pričakujemo

dober odziv tudi na zunanjem trgu (Nemčija, Anglija), posebno še, ker je ta program iz masivnega smrekovega in boroovega lesa v bio finišu, cenovno dostopen vsakemu potrošniku.

Program je skonstruiran tako, da omogoča vsakemu kupcu, da si obliko in velikost določi sam, katero lahko čez določen čas spremeni in si regal sestavi v čisto drugačno obliko. Program sestavljajo osnovni elementi: stojala, police, omarice z enojnimi in dvojnimi vratci, predalčnik, garderobna omara, miza, ležišče, kotni element itd.

Ker nam kapacitete in proizvodni proces omogočata tudi izdelavo ploskovnih elementov razvijamo tudi program miz, v glavnem za izvoz.

Franc Medle

Vse več povpraševanja po montažnih kaminih

V svetu se v zadnjem času uveljavljajo montažni kamini, katerih prednost je maksimalen prihranek časa pri montaži. Poleg tega omogočajo večji izkoristek toplote, kar je ugodno tako iz vidika ekonomičnosti kot ekologije.

V okviru tega smo tudi pri nas poskušali razviti montažne elemente, različnih velikosti. Pri večjih elementih je prednost hitra vgradnja, slabosti pa so: element je težak za transport in montažo ter neprilagodljive geometrijske oblike.

Zaradi teh slabosti gre razvoj v smer manjših sestavnih elementov, s čimer se omogoči fleksibilnost v izvedbi oblike in velikosti kamina. Ker so elementi lažji je tudi montaža lažja.

Materiali morajo biti odporni na povišano temperaturo in na vse vplive, ki jih zahteva kurišče (šoki, agresivnost dimnih plinov, odpadkov in kurjenja...) Zato

a) predhodno oblikovani in odžgani šamotni elementi
b) elementi iz ognjeodpornega betona, ki se prefabricirajo po betonski tehnologiji v opazih.

Prednost drugega načina je v tem, da odpade predhodni odžig.

Raziskave smo usmerili v ustrezne sestave nizkokocentnega betona, predvsem z ozirom na zahtevo po dovolj ekonomičnem granulatu, ki narekuje ceno teh elementov. Uspeli smo uporabiti domač agregat, ki je pokazal celo nekatere boljše lastnosti od vzorca uvoženega. Z ustreznimi raziskavami pravilne granulacijske sestave smo uspeli dobiti kakovosti betona, ki je v primerjavi z nemškim pokazal celo boljše lastnosti.

Zaradi povečanja nosilne trdnosti, ki je pomembna pri večjih elementih smo beton ojačali z jeklenimi vlakni, kar je precej izboljšalo upogibno

Trgovina MKI na Cikavi

Ob iskanju načinov za večjo poslovno učinkovitost ob istočasni možnosti za zaposlitev lastnih kadrov in sedanjih težkih gospodarskih razmerah smo se odločili, da v prostorih, ki so bili že ob gradnji objekta predvideni v ta namen, organiziramo trgovino.

Ponudba trgovine obsega ves instalacijski material za individualne gradnje in industrijske objekte ter vzdrževalna dela za:

- elektroinstalacije
- vodovod
- ogrevanje
- prezračevanje in ostala kletarska dela
- plin.

Za individualne kupce in vzdrževalna dela bodo najbrž cenovno posebno zanimivi materiali, ki se ob lastni proizvodnji pojavijo kot tehnološki viški. V naši trgovini pa blago ne bomo le prodajali ampak bodo na željo kupcev nudili tudi strokovne nasvete, izdelali tehnološke popise ali pa poiskali skupno s strankami najoptimalnejše teh-

nološke rešitve, saj imamo v okviru TEG MKI dovolj strokovnih izkušenih delavcev za vsa našeta področja.

Poleg tega v naši trgovini nudimo kupcem še:

- belo tehniko
- svetila
- ročno in električno orodje Black-Decker
- drobne gospodinjne aparate
- akustiko
- ter ostalo tehnično blago

V sklopu trgovine imamo tudi vozila, tako da po želji in v dogovoru s kupcem blago tudi dostavimo. Upamo, da si bo naša trgovina s strokovnim in prizadevnim delom delavcev uspela pridobiti ugled, ter bo v danih tržnih pogojih upravičena poslovno odločitev.

Za konec pa še to. Trgovina je locirana v spodnjih prostorih ob vhodu v poslovno stavbo elektroinstalacij na Cikavi in je odprta vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure.

Marija Jurekič

OBVESTILO

Obveščamo vse stanovalce v pionirjevih domovih, da se jih z 8. 10. 1991 pri prijavi začasnega bivališča tretira kot tujce, zato jim prijavnji kartonček velja samo tri mesece. Pred iztekom veljavnosti ga mora vsak imetnik osebno podaljšati na uradu za potne liste v sekretariatu za notranje zadeve občine Novo mesto.

Prosimo, da to obvestilo upoštevate, da ne bo prihajalo do nesporazumov.

Upravnik samskih domov
Milan Zagorec

PIONIR

Glasilo GIP "PIONIR"
Novo mesto

glavni urednik:
mag. Jani Gabrijelčič,

odgovorna urednica:
Irena Vide,

tehnični urednik:
Jani Kovačič,

Uredniški odbor:
Marija Jurekič, Avgust Murn,
Bojan Saje, Marjan Berkopec,
Jože Vidic, Zvone Vidmar

Grafična priprava in tisk:
TISKARNA Novo mesto